



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **L. R.**, zastoupeného JUDr. Petrem Adámkem, advokátem se sídlem Jeseniova 837/10, Praha 3, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2020, čj. CPR-26426-3/ČJ-2020-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2021, čj. 2 A 72/2020-29

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### **O d ů v o d n ě n í :**

[1] Žalobce byl dne 4. 7. 2020 zkontrolován hlídkou cizinecké policie v Praze na ulici Michelské. Jelikož nejprve nepředložil žádný doklad své totožnosti, cizinecká policie ho zajistila. Žalobce předložil policii cestovní doklad až během eskorty. Policie z něj zjistila, že žalobce, občan Moldavské republiky, přicestoval do České republiky dne 13. 9. 2019 bez víza jako držitel biometrického pasu. Vycestovat měl do 11. 12. 2019. Policie proto zahájila s žalobcem správní řízení ve věci správního vyhoštění a provedla jeho výslech za přítomnosti tlumočnice v ruském jazyce.

[2] Dne 4. 7. 2020 uložila cizinecká policie žalobci správní vyhoštění a zákaz vstupu na území členských států Evropské unie na dobu osmnácti měsíců [mj. podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR], protože zde pobýval od 12. 12. 2019 do 4. 7. 2020 bez oprávnění k pobytu. Žalobcovu odvolání zamítla žalovaná rozhodnutím uvedeným v záhlaví.

[3] Žalobce neuspěl ani se svou žalobou, kterou podal ke Krajskému soudu v Praze.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá v ní, že s ním nebylo vedeno správní řízení v jazyce rumunském nebo moldavském, ale v jazyce ruském, kterému však vzhledem k odbornosti ruského textu neporozuměl, a nebyl proto schopen vyjádřit se ke všem skutečnostem.

[5] Krajský soud se dále podle stěžovatele dostatečně nezabýval námitkou, že správní vyhoštění a s ním spojený zákaz vstupu na území členských států Evropské unie nepřiměřeně omezí stěžovatele v dalším osobním životě kvůli těsnému spojení Moldavské republiky a Rumunska. Otázka sloučení těchto dvou států je nyní politicky velice aktuální.

[6] Žalovaná navrhlá zamítnutí kasační stížnosti.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] První okruh stěžovatelových námitek se týká tlumočení do jazyka ruského. Stěžovatel je uplatňoval již v odvolání i v žalobě a NSS souhlasí s tím, jak se s nimi vypořádal krajský soud v bodech 23 až 29 napadeného rozsudku a stěžovatele na ně v podrobnostech odkazuje. NSS k nim dále uvádí následující.

[9] NSS setrvale judikuje, že účastníku řízení lze ustanovit tlumočnicka i do jiného jazyka než do jeho mateřštiny (srov. kromě rozsudků, které citoval městský soud, též rozsudky ze dne 27. 1. 2004, čj. 6 A 17/2000-54, č. 341/2004 Sb. NSS; ze dne 23. 3. 2005, čj. 4 Azs 307/2004-63, č. 1511/2008 Sb. NSS; a dále např. ze dne 18. 12. 2018, čj. 2 Azs 340/2017-79). Stěžovatel po dobu správního řízení až do odvolání proti rozhodnutí o vyhoštění netvrdil, že by čemukoli nerozuměl, naopak. Stěžovatel výslovně souhlasil s ustanovením tlumočnice do jazyka ruského a do protokolu o výsledku uvedl, že tlumočnici „*dokonale rozumí*“. Obsah protokolu nesvědčí o tom, že by stěžovatel čemukoli nerozuměl, na otázky odpovídal přiléhavě. Všechny strany protokolu podepsal, na konci výsledku nežádal nic doplnit a protokol jako „*správný a úplný*“ podepsal. Pozdější tvrzení, že poučení, otázkám ani textu protokolu plně nerozuměl a že protokol o výsledku byl psán podle diktátu tlumočnice a není jeho autentickou výpovědí, tedy nepůsobí přesvědčivě. Především však stěžovatel v odvolání, v žalobě ani v kasační stížnosti neuvádí, jak konkrétně se jeho neznalost ruského jazyka negativně projevila na jeho právech (s výjimkou tvrzení, že si kvůli tomu ne zvolil k výsledku advokáta). Stěžovatelova tvrzení o tom, že v ruském jazyce nebyl schopen se k celé věci podrobněji vyjádřit a uvést všechny důvody spojené s jeho neoprávněným pobytem na území, znevěrohodňuje také fakt, že stěžovatel ani později žádná konkrétní nedorozumění způsobená jazykovou bariérou ani nové důvody nejmenoval, ačkoli k tomu měl prostor.

[10] Stěžovatelova námitka, že správní řízení s ním bylo vedeno v ruském jazyce, jemuž dostatečně nerozuměl, je tedy nedůvodná.

[11] NSS nepřisvědčil ani stěžovatelovým námitkám o tom, že zákaz vstupu do zemí Evropské unie by ho s ohledem na těsné svazky mezi Moldávií a Rumunskem postavil do velmi složité rodinné a ekonomické situace. Tato tvrzení jsou obecná a neurčitá. Stěžovatel naproti nim do protokolu o výsledku ke své situaci konkrétně uvedl, že v České republice nebo v Evropské unii nemá žádné příbuzné. Do Česka jezdí často za prací, celý život však žije v Moldávii ve svém domě a se svou rodinou, k níž se chce vrátit. V Evropské unii podle svých slov nikoho nemá a nic ho tu nedrží. Úvahy o tom, co by se stalo, kdyby se Moldávie připojila k Rumunsku, a jaké by bylo postavení osob, kterým byl na určitou dobu zakázán vstup na území členských států Evropské unie, jsou velmi předčasné a pro tuto věc právně nepodstatné.

pokračování

[12] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, NSS proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

**Poučení:** Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2021

Zdeněk Kühn  
předseda senátu